

8. III 1964

GLAVIA
METLIŠKE
MLADINE

TOV. RAMUTA !

Vaše pismo smo prejeli. Bili smo zelo veseli. Pišete: "Prav bi bilo, da mi Belokranjci, ne bi čakali na z delom preobremenjene pisateljce. Kar zaprežimo sami, zapišimo in osveščimo spomine na vse, kar smo storili ..." Potem pišate! Vse lepo in v redu! Toda - Vaše pismo je prišlo v naše uredništvo prepozno in kakor vidite, nisne objavili vašega prispevka. Pa drugič! Še nekaj: Radi bi vas obiskali. Seveda - če nimate nič proti! Pa ne pozabate: Belokranjci smo in radi pijemo !

BRACA "DARLYNG" IZ LJUBLJANE

Kakor vidiš, smo tvoje dve pismi objavili. Odlično zapažaj - mislim hotel! Oh, te mladina! Glej, kam zahaja! Pa, oglasi se še kaj! Ko prideš v Metliko, Te namesto honorarja odpeljem v - hotel!

HVALA

Najbolj pa smo se razveselili pisma, ki je prispelo v uredništvo pred nekaj dnevi. Vsebina je bila zelo skromna - a bogata: "Dolavski svet tovarne BETI Metlika, je Vašemu listu odobril pomoč v znesku 40 tisoč dinarjev!"

Poskočili smo po desni nogi. Kdo ne bi? Tovarna nam daje dvoje: kvalitetne izdelke, moralno in denarno pomoč !

Kaj naj kolektivu tovarne BETI rečemo? Morda bo to dovolj: hvala, potrudili se bomo, da boste z našim listom zadovoljni!

OPOZORILO

Ne pozabite: prispevke pošljite najpozneje do 20. v mesecu! Mi damo potem te tipkati, veste?

ČESTITAMO !

Vsem ženam poročenim ali ne (gospodičnam) čestitamo k njihovem prazniku in pravimo: veliko uspehov v službi in doma pri družini !

Uredništvo

NE MISLI MAMA

Ko šla mimo sem pokopališča
zastal mi je korak,
stopila sem na grob tvoj, mama,
ko je na zemljo legel mrak.

Hudo mi v prsih je bilo,
a nisem mogla se jokati,
za vse, kar same si storila,
še sreče nisem mogla ti prižgati.

Ko šopek cvetja bi prinesla,
morda bi laže mi bilo,
če lučka bi na grobu ti gorela,
pri srcu bi mi ne bilo težko.

A, ko tedaj stopila sem na grob,
gol, pust, otožen ves je bil,
še travo in plevel
jesenski mraz je pomoril.

Ne misli mama, da mi ni več zate,
da pozabila sem na kraj,
kjer ti ležiš in dragi ate,
odkoder vaju več ne bo nazaj.

Ne, mama ! Ko le mogla bi,
srce iz prsi izruvat,
kot šopek bi na grob ga položila!
A glej, ne morem niti se jokati.

Ker nimam nič, o draga mama,
da bi ti poklonila,
ne misli, da si zapuščena
in da sem nate pozabila.

DOŽIVETJA MLADEGA ČLOVEKA

Bil je ples. Prišla sta oba. Ona in On. Drug drugega sta gledala. Nista se poznala. Čez deset minut sta med seboj nekaj občutila - je to LJUBEZEN ? Konec plesa. Odšla sta oba. Ona in On. Zdelo se je, kakor da se poznata že celo večnost. Spoznala sta, da je med njima nekaj skupnega - bila je LJUBEZEN.

Po dveh dneh sta se razšla. Ona in On. Čutila sta, da je zbledelo vse, kar je bilo med njima. Dejala sta oba: TO NI BILA LJUBEZEN !

HOTEL B.K.

Že sama misel, da je Metlika toliko napredovala, da je dobila moderno zgradbo, ki jo vsak učen mož imenuje hotel, me je iz daljnega kraja prignala domov, da si osebno ogledam uspeli čudež metliške komune.

Vhod mi je obudil spomin na modno novost v naši povojni arhitekturi. Z vsem svojim srcem sem občutila, da bom veliko doživela, če vstopim noter. Moje globoke, prodorne oči, so opazovale okrog, kot, da bi bile na pečlju. Neverjetni ambient !

V prvi sobi - sami znani obrazi, ki si jih prej lahko vedno srečal pri Makarju, Gerbcu itd. Občinski možje so se preselili iz Mežnaršičeve gostilne v modernejše prostore in tam rešujejo zapletene probleme v gospodarstvu. To ni nič čudnega. Saj tudi veliko revnih vaščanskih faranov opravi svoje nedeljske molitve kar tu. Kdo bi hodil v breg proti cerkvi, ko pa lahko kar tu doživi "božje darovanje".

Mladina starega mesta Metlike je dobila svojo klubsko sobo na desni strani; seveda s pripombo - tu ste dragi mladinci vsaj na toplen. Če vam je dolg čas, saj bi vam dali karte za poker, remi, šnops - toda žal so nan častljivi obiskovalci, že dva para kart neznano kam odnesli.

Mlada dekleta do šestnajstih let, ki jim srca gorijo v ognju pubertetne ljubezni, z navdušenjem pijejo turško kavo z željo, da jim vsaj črni "ZOC" prinese zaželjeno srečo v šoli in na ostalih področjih njihovega delovanja.

Nekateri obiskovalci so ob tem prizoru posneli javno spogledujejo, češ, kakšna so današnja dekleta, starši teh "OTROK" pa mislijo svoje - naj uživajo mladost, naj uživajo udebnost, saj v naših, starih časih, nismo imeli tako prepotrebne univerzalne zgradben, kakor je naš novi hotel "Bela Krajina".

"Darling"

GASILSKI DOM ?

V Metliki se nekaj šušlja, boljše sliši, da bodo pričeli zidati nov gasilski dom. Seveda so to le iluzije oz. želje ! Glavno je vsekakor to, da bo v novem domu poleg kegljišča in gasilskih prostorov - buffet! Načrtov, denarja in prostora še nimajo, a največji problem je vsekakor, kdo bo - hišnik !

INTERVJU

Vprašanje: Kako je z obnovo vinogradov v metliški okolici?

Zadruga: Hvala! Dobro!

Videčič- anđ : Naj le pridejo! Jih bomo že pokazali !

ME : Tako je prav !.Prej bi jih obvestili !

T.V

METLIŠKA MLADINA PO SVETU

Težko je iti od doma. Posebno težko, če si navozin na svoj domači kraj. Po svetu je lepo, vendar najlepše je doma. Metliška mladina je prisiljena študirati drugje, morda daleč od domačega kraja. Željni znanja moramo zapustiti svoje domove. In vendar, če smo še tako daleč od domačega kraja, se ga radi spominjamo. Če nam je ne nogoče, ga obiščemo.

Mladina po dokončani osemletki večinoma zapusti Metliko in išče znanja v gimnaziji v Črnomlju, ali pa na srednjih šolah v Ljubljani, Mariboru, Kranju ali celo v Zagrebu. Tako pride v stik z mladinsko organizacijo šole, ki se po organizaciji morda razlikuje od one na osnovni šoli. Tu se mladinci učijo samoupravljanja ter druge koristne reči, ki jih bodo s pridom uporabili v svojem poklicu. Mladinske ure so koristen pripomoček, da se mladinci seznanijo, kaj se godi po svetu in da si zaupajo težavo, ki jih tareje. Med takšnim delom se pogosto zgodi, da se metliški mladinci spobe in ni jim več mar, kaj počnejo mladinci v Metliki. Pozabijo, da je tudi v Metliki mladinska organizacija. Pozabijo, ali pa se nočejo spomniti, da bi lahko veliko storili, če bi pomagali in svetovali vsaj takrat, ko so doma. Toda najdejo se taki "tipi", ki bi radi samo "svetovali" pri tem pa ne pignejo niti z nezincem. Mislim, da tako pomoči metliška ZMS ne potrebuje!

Isel sem priložnost govoriti z mladincem, ki pa ima mladinsko izkaznico samo zato, da se valja v zaprašenem kotu. V pogovoru mi je rekel: "Vaš, sem se že tako navadil na Ljubljano, da sem že "taprav" ljubljčan!? Ko pridem v Metliko, sploh ne morem več govoriti po n metliške, ker sem že vse pozabil!"

Včasih je naneslo tako, da me je kdo vprašal, od kod sem doma. Kakšen prijeten občutek te zadene, ko mu zaupaš, da si Belokranjec, metličan. Vendar bolj cenijo Belo Krajino tujci, kot mi. Vsakdo pozna to pokrajino med Gorganci in Kolpo, ki sprejme vsakogar prijazno.

V šoli se mi večkrat rekli: "Ti si pa belokranjec, poznaj tega in onega? Kako kaj v Beli Krajini?" Zamislite si, kaj bi odgovoril mladinec, ki se ga prej omedil? In kaj bi si mislili ljudje, ki nas poznajo širok naše domovine? Zato je prav in potrebno, da se izkažejo prave mladince, in ne belane krivice redni zamiji.

Nekdo ni naša zbirka. Če pridemo domov v Metliko in nikdar kaj početi. Mladi ljudje potrebujejo zabave in razvedrila. Še pa do toliko bolj, v tem našem nočnem svetu, kjer vse hiti naprej in naprej. In če ne hitimo tudi mi, se izgubimo v tej vrveži. Toda v Metliki se nikomur ne mudi. Res imajo klub in televizijo. Pa kaj potrebujemo klub, če je tako urzel, da moraš svoje razvedrilo prite čakati kje za vrati! Kaj naj stori mladina drugega kot da zavije v hotel, kjer je toplo. In to so trenutki, ki si jih tako želijo.

In kaj imaš od tega?!!!

V Ljubljani 18.2.1964

M.J.

SKRB...

Vsi veste, kaj je to stanovanje? Da! Nekdo pa le ne ve! To so uslužbenke se ali ene tovarne. Stanujejo po tri skupaj in ena plača toliko kot vse tri skupaj. Sobica, kjer se stička "trojka", je neprimerna za tako veliko ceno, a ... vsaj zebe jih ne! Tudi to je prednost, tudi to je SKRB ZA DELAVNega ČLOVEKA!

Definicija

"Dovolite, kaj je to občina?"

"Občina je stavba, kjer se vse poznajo, kjer se vse
di v ZIANHI!"

J.V.

VGONEFKA

Na našo prejšnjo VGONEFKA nismo prejeli niti enega odgovora, čeprav vemo, da ste skoraj vsi spoznali narisane tovariša. To je bil tov. ANTON VERGOT. Pred vami je druga risba. Pogledajte jo!

Ste ugotovili, koga predstavlja? Takoj vzemite svinčnike i in nam napišite: 1. Kdo je tov. na sliki in
2. Kaj je po poklicu

Odgovor nam pošljite najpozneje do 20. v mesecu na naslov: Glasilo metliške mladine "Čas hiti" ZMS Metlika! Nagradi ste dva po 500 dinarjev. Torej ...

Uredništvo

MLADINSKI KLUB

Metliška mladina je sprejela v svoje roke klub družbenih organizacij v gradu. Mladinci bodo poskušali v klubu organizirati prijetno družabno življenje. Za "otvoritev" bodo priredili satirični kabaret "Iz oči v oči ali bošeda ni konj", ki bo 10.III. ob 19.30. Tema večera bodo sledili literarni večeri, večeri z razgovori o metliških problemih itd.: Tudi ljubitelji šaha, televizije, plesa in časopisov bodo prišli na svoj račun! Torej: obeta se na zdrava razvedrila!

I. V.

Jesen

Sama sem v sobi, ki je temna in tiha. Obdaja me strah pred nečem, kar je za moje pojme nejasno, a strašno. Oči nemo zro v napol priprto okno, skozi katerega vidim le del narave. Zunaj pihlja lahen vetrič in nosi suho listje, ki odpada z drevja. Vse je tiho in pusto, tudi ceste so prazne. Vse se je spremenilo v žalostno sliko; v moje srce je leglo nekaj težkega. Zunaj dežuje in deževne kaplje padajo na odpadlo listje.

Zamislim se ... Spominjam se vsega lepega, spominjam se sr srečnih dni, ki so minili. Spominjam se lanske jeseni, ko sem bila tako srečna. A sedaj je vsega konec, konec mojih sanj, sonca, veselja in sreče.

Jesen ... Temni dnevi se vrste drug za drugim in se vlečejo kakor temne misli. Poslušam. Morda bom kje slišala ptičje petje. Nič! Le gluha trepetajoča tišina, drugega nič. Povsod letajo črne vrane in krakajo. Bojim se jih, najrajši bi zbežala, kajti njihovo vreščanje me sponinja na -- smrt.

Zrak je zadušljiv in težak, slišim le enakomerno šumenje dežja in krakanje vran. Ob narasli reki samujejo stare vrbe žalujke. Pod njimi so prazne klopi, na katerih so v poletnih dneh sedeli otroci in se veselili sonca in življenja. A sedaj je minilo vse, prav vse.

Zopet se zamislim. Nekje daleč slišim glas zvona, ki se zliva z melodijo vetra. Popolnoma se je že stegnilo, toda luči ne bom prižgela. Nočem umetne svetlobe. Vživati hočem v temi in samoti.

Spomini ... spominjam se njegovega imena, spominjam se njegovih besed: "Ljubim te". Spominjam se njegovega skrivnostnega nasncha. To je bilo lansko jesen; takrat sem bila srečna. A sedaj ne je zapustil, vzal ni je nade in ostala sem sama.

Kolikokrat se zazrem proti oknu, ob katerem je tolikokrat stal in sanjal! Sedaj je tam le še temna senca. Sonce in veselje je ob slovesu vzal s seboj. Zunaj žalostno zavija mrzla jesenska burja in iz oblakov prši mrzel dež. Zdi se mi, kakor da bi od nekoč daleč slišala njegov nehki glas. V mislih vidim njegov kakor pesen lep obraz. Vržem se na tla in zajočem.

Ko se malo potolažim, vstanem in odtavan v noč. Spremlja me pesen burje in pršenje dežja. Spotikan se ob stare c odpadle veje, padam na obraz, a bolečine ne čutim. Hitim, ker ga hočem pozabiti, hitim skozi tenen gozd, tečen ob dereči reki, ker ga hočem pozabiti! A glej! Mislim samo nanj in jočem .. Želim si, da bi umrla...

Spoznam, da je brez smisla moje tavanje in želja pozabiti nanj, ker ga ne bom pozabila nikoli! Zato se vrnem.

Zopet stopim proti oknu in se naslonim nanj. In sedaj kakor v sanjah slišim njegove besede: "Upaj in ne pozabi name, ker te še vedno ljubim! Ko mine tomi jesenski čas in ko zopet posije sonce, se bom vrnil k tebi in te cercil."

MARIJANCA

REKREACIJA

Moderen način življenja in dela je prinesel tudi drugačen način počitka oz. obnovo sil za delo. Pojem rekreacije sega daleč nazaj, samo izraz se je spremenil. Vse kar človek dela iz veselja, iz interesa, iz potrebe v neki svobodno izbrani aktivnosti, bi lahko pojmovali kot rekreacijo. Mogoče bi na nekaterih mestih obrazložil njen pomen:

- rekreacija je tisto udejstvovanje, ki pranaša človeku neposredno zadoščenje pri udeležbi v neki svobodno izbrani aktivnosti
- rekreacija mora izpolniti ljudem njihov prosti delavni čas
- rekreacija mora človeka neposredno in polno zadovoljiti iz in to telesno, duševno, čustveno in socialno
- pri rekreaciji brusijo ljudem socialne težnje, ustvarja boljše medsebojne odnose, nudi človeku priliko za prezračenje čustev, afirmiranje osebnosti in samoizražanje.

V kratkem povzeto, rekreacija ni prosto, brezsmiselno veseljačenje, brezdelje ali lenarjenje, temveč pomeni neko trudu vredno vrednoto, dopolnitev k zdravemu srečnemu in zadovoljnemu življenju in delu.

Moderen način življenja, ki je vezan na mehhanizacijo,

avtonatizacijo, pušča človeka v stalni napetosti, v stanju disharmonije.

V kratkem bi omenil nekaj posledic, ki jih pušča enolično delo na tekočem traku:

- vsiljen ritem dela! Stroj diktira tempo
- Človek dela vedno ene in enake gibe, ni popolnoma zaposlen, to postaja ubijajoče,
- utrujenost in to živčna, ki se kaže v dolgotrajni, depresivnosti
- okrajšane možnosti za izražanje sebe in svojih sposobnosti
- pretrgana komunikacija, ki se kaže v tem, da je delavec sam ob stroju, brez bližine sotovarišev
- ločitev rok od glave! Za določen artikel, ki ga dneve mesce in leta dela, ki ga ni potrebnih miselnih zaposlitev

Tu nastopa še vrsta elementov, ki negativno vplivajo na človeka. Poleg vsega ima tudi današnji človek črna nehanizacijo, ki mu olajšuje delo tako, da njegovo telesno udejstvovanje, nima možnosti za aktivno sprostitvev.

Rekreacija, predvsem športna, muči neštete prilike za nadomestitev vsega tega, česar je droben pri nehaniziranem procesu ali katerem koli delu.

11

Leto je uredil odbor v sestavi:

Toni Gašperič, Zoran Hočevar, Bužica Omerzel in Marjan Matkovič.

